Спадщина загального права

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Рецепція через Хартію 1826 року та Ордонанс 1878 року

Правові основи британського Сінгапуру, простежені в частині A, закладає Друга хартія правосуддя (Second Charter of Justice) від 27 листопада 1826 року. Хартія уповноважила нову Судову палату (Court of Judicature) ухвалювати рішення «відповідно до справедливості та права». Пізніше суди тлумачили це положення як запровадження англійських законів, загального права та права справедливості, чинних на ту дату, тією мірою, якою вони відповідали місцевим умовам і могли застосовуватися без несправедливості.[1] Ця рецепція зробила Сінгапур юрисдикцією загального права вже в першому десятилітті його існування, задовго до того, як колонія отримала власний законодавчий орган.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

1878 року комерційне право отримало другу, конкретнішу основу. Ордонанс про цивільне право (Civil Law Ordinance) того року передбачав, що в питаннях торговельного права в Стрейтс-Сетлментс слід застосовувати те саме право, що й в Англії у відповідний період, якщо місцеве законодавство не встановлює іншого.[2] Розділ I частини B описав, що це означало для купців: вони мали справу з комерційним правом, зрозумілим їхнім контрагентам у Лондоні.

Це правило мало свою ціну. Його формулювання, що згодом стало статтею 5 Закону про цивільне право (Civil Law Act), ускладнювало розуміння того, які англійські закони діють у Сінгапурі в той чи інший момент. Кожен новий англійський закон про банківську справу, страхування чи купівлю-продаж товарів породжував питання, чи не став він мовчки частиною сінгапурського права. Після здобуття незалежності ця невизначеність стала незручністю для суверенної держави, бо зміст її комерційного права частково залежав від рішень іноземного парламенту.[3]

Закон про застосування англійського права 1993 року

Парламент розв'язав цю проблему Законом про застосування англійського права 1993 року (Application of English Law Act 1993). Закон скасував статтю 5 Закону про цивільне право 12 листопада 1993 року. Стаття 3 нового закону передбачає, що загальне право Англії, зокрема принципи права справедливості, тією мірою, якою воно було частиною сінгапурського права до цієї дати, і далі залишається частиною сінгапурського права, «оскільки

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

воно застосовне до обставин Сінгапуру та його мешканців».[4] Це застереження дозволяє сінгапурським судам змінювати рецептовані принципи там, де цього вимагають місцеві умови.

Статті 4 і 5 стосуються англійських законів. У Сінгапурі діють лише англійські нормативні акти, перелічені в додатках до Закону. Закон прямо встановлює, що жоден інший англійський нормативний акт не є частиною сінгапурського права.[5] Перелік закрив двері автоматичній рецепції. Відтоді, з 1993 року, зміна англійського комерційного законодавства стосується Сінгапуру лише тоді, коли її ухвалить сінгапурський парламент. Для комерційної сторони реформа замінила відкрите питання закритим переліком — саме така визначеність потрібна тим, хто складає кредитний договір.

Кінець апеляцій до Таємної ради та Практична заява 1994 року

Другий крок до самостійного загального права стосувався судів. До 1994 року Судовий комітет Таємної ради (Judicial Committee of the Privy Council) у Лондоні залишався для Сінгапуру останньою апеляційною інстанцією, як і за часів коронної колонії. Після створення постійного Апеляційного суду парламент Законом про Судовий комітет (скасування) 1994 року (Judicial Committee (Repeal) Act 1994) скасував усі апеляції до Таємної ради з 8 квітня 1994 року. Так Апеляційний суд став останньою апеляційною інстанцією Сінгапуру.[6]

Через три місяці Апеляційний суд пояснив, як користуватиметься своїм новим становищем. У Практичній заяві від 11 липня 1994 року він оголосив, що зазвичай вважатиме обов'язковими свої попередні рішення та рішення Таємної

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

ради. Проте він відступатиме від них там, де їх дотримання «стримувало б розвиток права відповідно до обставин Сінгапуру». Суд додав, що користуватиметься цим повноваженням ощадливо, бо зміна із зворотною силою може порушити договірні та майнові права.[7]

Обережність, висловлена в цій заяві, важлива для фінансового центру. Суд, який оголошує свою свободу змінювати право й водночас обіцяє захищати чинні договори, дає комерційним сторонам і гнучкість, і стабільність. Заява стала хартією того, що сінгапурські юристи називають розвитком автохтонної правової системи — права, вирощеного в Сінгапурі з англійського коріння.

Сінгапурське загальне право

Після здобуття незалежності цивільне право Сінгапуру розвивалося відмінно від англійського загального права. Англійські рішення залишаються для сінгапурських судів переконливим, хоча й не обов'язковим джерелом.[8] Розділ I частини F розглядає цей розвиток у ширшому контексті верховенства права. На практиці сінгапурські судді уважно читають англійські, австралійські, канадські та інші рішення Співдружності й часто їм слідують. Там, де аргументація не пасує до Сінгапуру, вони відмовляються їй слідувати і першочергово посилаються на власні попередні рішення. Провідні трактати із сінгапурського договірного права, написані сінгапурськими суддями та науковцями, самі стали довідковими працями.[9]

Цей розвиток спирається на інфраструктуру публікації рішень. Сінгапурська академія права видає Singapore Law Reports, що вперше вийшли 1992 року за виключною ліцензією Верховного

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

суду, і керує базою даних LawNet. Вона також перевидала справи, вирішені з 1965 року, в спеціальних томах збірника.[10] Тож іноземний юрист, якого просять проконсультувати щодо сінгапурського права, може знайти джерела англійською, в єдиній офіційній серії, з онлайн-базою, що охоплює весь період від здобуття незалежності.

Суди сьогодні

Верховний суд Сінгапуру складається з Апеляційного суду та Високого суду. 2021 року Високий суд поділили на Загальне відділення Високого суду (General Division), яке перебрало його юрисдикцію першої інстанції, та Апеляційне відділення Високого суду, що розглядає окремі цивільні апеляції.[11] Сінгапурський міжнародний комерційний суд (SICC), створений 5 січня 2015 року, діє як підрозділ Загального відділення і розглядає позови міжнародного та комерційного характеру. До його складу входять міжнародні судді з країн континентального та загального права.[12] Розділ III частини F докладно розглядає цей суд. Тут його значення полягає в тому, що він додає до рішення про застосовне право: сторона, яка обирає сінгапурське право, може також обрати сінгапурський суд, частково укомплектований суддями з юрисдикцій її контрагентів.

Примітки

1. Wikipedia, “Law of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): Хартія надала “full Power and Authority … to give and pass Judgement and Sentence according to Justice and Right”; англійські закони, загальне право та право справедливості, чинні на 27 листопада 1826 р., застосовувалися, якщо не були непридатними для місцевих обставин. ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

2. Wikipedia, “Law of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): Civil Law Ordinance 1878 вимагав, щоб право, яке застосовується, “was to be the same as that administered in England at the corresponding period”, якщо місцеве право не встановлювало іншого. ↩
3. Wikipedia, “Law of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): формулювання положення ускладнювало визначення того, які англійські закони застосовуються; його скасовано 1993 р. ↩
4. Wikipedia, “Law of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): ст. 5 Civil Law Act скасовано 12 листопада 1993 р.; ст. 3 Application of English Law Act зберігає англійське загальне право та право справедливості “so far as it is applicable to the circumstances of Singapore and its inhabitants”. ↩
5. Wikipedia, “Law of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): застосовуються або й далі застосовуються лише англійські закони, перелічені в додатках, і “no other English enactment is part of Singapore law”. ↩
6. Wikipedia, “Law of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): створення постійного Апеляційного суду “paved the way for the abolition of all appeals to the Privy Council with effect from 8 April 1994”; Judicial Committee (Repeal) Act 1994 (No. 2 of 1994) скасував Judicial Committee Act 1966. Wikipedia, “Supreme Court of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.): “The Court of Appeal became Singapore’s final appellate court”. ↩
7. Wikipedia, “Law of Singapore” (дата звернення: листопад 2026 р.), про Практичну заяву від 11 липня 1994 р.: Апеляційний суд може відступати від попередніх рішень там, де їх дотримання “constrain the development of the law in conformity with the circumstances of Singapore”; цим повноваженням слід

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

користуватися ощадливо з огляду на ризик порушення договірних і майнових прав із зворотною силою. ↩

8. Wikipedia, "Law of Singapore" (дата звернення: листопад 2026 р.): після здобуття незалежності "the civil law of Singapore has developed distinctly from the English common law"; англійські рішення "not considered binding", але "are still persuasive". ↩
9. Andrew Phang Boon Leong (ed.), *The Law of Contract in Singapore*, Singapore, Academy Publishing, 2012. ↩
10. Wikipedia, "Law of Singapore" (дата звернення: листопад 2026 р.): Singapore Academy of Law видає Singapore Law Reports, вперше опубліковані 1992 р. "under an exclusive licence from the Supreme Court of Singapore", керує базою даних LawNet і перевидала справи після 1965 р. у спеціальних томах. ↩
11. Wikipedia, "Supreme Court of Singapore" (дата звернення: листопад 2026 р.): Верховний суд складається з Апеляційного суду та Високого суду; 2021 р. Високий суд фактично поділено на General Division та Appellate Division, остання — з "only civil appellate jurisdiction". ↩
12. Wikipedia, "Singapore International Commercial Court" (дата звернення: листопад 2026 р.): створений 5 січня 2015 р.; "a division of the General Division of the Singapore High Court"; International Judges з країн континентального та загального права; Singapore Courts, "Singapore International Commercial Court", judiciary.gov.sg (дата звернення: листопад 2026 р.): підрозділ Загального відділення Високого суду, що розглядає позови "international and commercial nature". ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com